

schieten. Blijf hier maar, deze kast gaan we goed doorzoeken. De volgende la.' Karel stopt het blad papier in zijn rugtas. De volgende la zit muurvast. Karel trapt er met Er tegenaan. De kast piept en kraakt en breekt. De la breekt ook in stukken. De schoen geeft geen kik. Vol bewondering heeft Nazim toegekeken.

'Wat heb jij een kracht in dat been, zeg. Waarom gebruik je die niet op het schoolplein?'

'Later, nu snel door met zoeken. Kijk, ik heb dwars door de la heen getrapt. Er zit een dubbele bodem in,' krijst Karel. 'De politie heeft niet grondig genoeg gezocht.'

Karel zoekt met één hand en Nazim met twee. Al snel haalt hij er twee boekjes uit.

'Eureka, moet je zien, het lijken wel dagboeken...'

Hij maakt zijn zin niet af. Castor begint te janken. Dat betekent gevaar! Karel opent zijn rugtas en Nazim smijt beide boekjes in de tas. De telefoon gaat erachteraan.

'Ik hoor een auto. Snel naar de opening,' schreeuwt Karel. Hij is er als eerste.

'Hoe kun jij zo snel...?'

'Later, niet nu. Kom op, door de opening.' Ze horen een autodeur dichtklappen.

'Te laat,' bibbert Nazim. Ze horen een man praten. Castor begint luid te blaffen, hij beseft dat zachtjes janken geen zin meer heeft.

'Koest,' zegt de man. Castor begint nu te grommen.

'Je bent vast niet alleen.'

Karel steekt zijn hoofd door de opening en ziet de man, het is

dat anders zijn. Wonderlijk, de verandering tijdens de vier seizoenen. Niet lang na vertrek schiet hij de boom bij het speeltuintje in. Stilstaan kan niet, dan zien de mensen een driekleurenmannetje. Nu hebben ze alleen de wind gevoeld. Karel duwt wat bladeren opzij. Een zucht van opluchting. De drie klasgenoten zijn er. Emma, Nadiah en Ageeth staan bij de schommels. Dat is lastig. Hij moet ze in één keer kunnen vangen, zonder obstakels.

Emma roept: 'Zijn je vriendjes er niet?'

Nadiah brult nog harder: 'Die losers!'

En Ageeth schreeuwt: 'Soort zoekt soort.'

Karel frommelt het net uit de tas en legt het over een tak. Hij pakt zijn kijker en schrikt. Ellens moeder komt naar buiten. Van Ellen geen spoor.

'Wat heeft dit te betekenen? Maak dat je wegkomt!' roept Ellens moeder.

Emma, Nadiah en Ageeth rennen naar de rand van de speeltuin, waar hun fietsen staan. Ze drukken hun duimen tegen de zijanten van hun hoofd en de andere vingers wiebelen. Ze roepen treiterend naar Ellens moeder: 'Ellen is een jongetje, Ellen is een jongetje...'

Karel bergt de kijker op en doet de tas op zijn rug. Ellens moeder heeft de voordeur achter haar dichtgedaan. Karel pakt het net. Hij is witheet. Lafaards.

'Jullie kennen het plan, tijd voor actie!'

Er en El zorgen voor een zachte landing. Zodra ze de grond raken zetten ze koers naar de treiteraars.

Karel houdt het net voor zich en gooit het over zijn drie klas-

huis zien.' Hij wijst.

'Ik zag iets bewegen achter het gordijn, l-l-links!' roept Nazim paniekerig.

'Dat scheve gordijn? Ik zag niks, je fantasie slaat op hol! Je wilt terug, hè? We gaan echt niet verder. Eén blik in de schuur en *off we go*.'

'Ik weet het honderd procent zeker! Straks komt ie naar beneden en zijn we opnieuw de klos. Misschien zijn het de broers van Krommerdan, die nog griezeliger zijn,' piept Nazim.

Karel loopt naar de schuur. De deur is dicht, maar de sleutel zit nog in het slot. In de deur zit ook een klein luikje. Karel voelt aan de klink.

'Niet op slot. En anders zouden we de sleutel nog kunnen gebruiken. We hebben geluk.'

'Niet voor lang, straks dikke pech. Laten we maken dat we wegkomen!' protesteert Nazim.

'Schijtebroek, voor wie moeten we bang zijn? Castor is bij ons en...' Karel bijt op zijn tong. Had hij bijna *mijn magische rode schoenen* gezegd. Piepend gaat de schuurdeur open.

'Tien kringloopwinkels in één schuur!' Castor glipt langs Karel naar binnen. Nazim is nieuwsgierig geworden en stapt net als Karel over de drempel. Onmiddellijk gaat de deur met een harde klap dicht en wordt de sleutel omgedraaid. Het is ineens donker in de schuur. Castor begint te blaffen. Nazim gilt van angst. Nog voor Karel beseft wat er gebeurd is, gaat het luikje open. Daar verschijnt het hoofd van een man. Hij kijkt met zijn felle ogen naar Karel en Nazim.

'Wat mot dat hier?' Zijn stem klinkt rauw. Castor blaft nog